

[Finansministeren.]

for en frugtbringende drøftelse af, hvilke forholdsregler der på længere sigt kan forbedre landets økonomi, må jeg sige, at oppositionens forslag med henblik på det aktuelle betalingsbalanceproblem er mere pauvert. Men ethvert bidrag til løsning af vore vanskeligheder fortjener overvejelse, og jeg vil gerne knytte nogle yderligere kommentarer til de tanker, der er fremsat af de ærede medlemmer hr. Axel Kristensen og hr. Aksel Møller, og til det forslag, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har fremsat uden for denne sal. Jeg er ikke ganske klar over, hvorledes det skal fortolkes, at hverken det ærede medlem eller partiet venstre har nævnt dette forslag her under debatten; men jeg synes, det hører hjemme i denne sammenhæng.

Som middel i den øjeblikkelige situation har de ærede ordførere for venstre og de konservative foreslået en deponeringsordning ved import af færdigvarer. Det er som bekendt ikke noget nyt hverken herhjemme eller i udlandet med sådanne deponeringsordninger. Der er altså ikke tale om noget utraditionelt. De findes i hvert fald i Frankrig, og selv havde vi et sådant arrangement i over 5 år fra februar 1951 til marts 1956 for tekstilvarer samt noget af tiden også for visse andre varer.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen udtalte, at til deponeringsordningen hører en frigivelse af importen for de varer, der belægges med deponering, og at vi hermed ville opfylde et løfte til vælgerne om liberalisering. Nu var det ærede medlem ikke medlem af venstres og de konservatives regering fra 1951 til 1953. Ellers ville han — som jeg formoder tilfældet er med det ærede medlem hr. Aksel Møller — have kunnet erindre, at den daværende deponeringsordning ikke blev anset for liberalisering, i hvert fald ikke inden for Den europæiske økonomiske Samarbejdsorganisation OEEC. Det, der var tale om, var jo, at når importøren selv — eller eventuelt en anden mod tilstrækkelig høj og varefordyrende betaling — havde hentet et deponeringsbevis i en bank, kunne der mod indlevering af dette bevis til varedirektoratet udstedes en importtilladelse. Der var altså ingenlunde tale om, at varedirektoratets administration blev sparet.

Det viste sig også, at OEEC ikke kunne godkende den danske deponeringsordning som liberalisering. Og ikke alene det. Det blev yderligere klart, at vi fra dansk side i det hele taget slet ikke var interesseret heri. Sagen er nemlig den, at vi fra dansk side har været særlig interesseret i at bekæmpe mere eller mindre letfærdige omgælder af de vesteuropæiske liberaliseringsbestræbelser. Vi er nemlig den svage part, når der sker omgælder.

Ganske det samme gælder med hensyn til toldbindinger inden for GATT. Der er fra de ærede oppositionsordføreres side ikke sagt et ord om, at de færdigvarer, for hvilke vi er indgået på toldbindinger, skal holdes uden for deponeringen. Tværtom, det ærede medlem hr. Aksel Møller slog ud med hånden — man kunne ligesom springe op og falde ned på det. De fremsatte udtalelser må tværtimod forstås således, at i hvert fald alle færdige forbrugsvarer skal inddrages under den foreslåede deponeringsordning. Nu er det imidlertid sådan, at en betragtelig del af toldpositionerne for disse varer er bundne, navnlig inden for GATT, således at vi har forpligtet os til ikke at forhøje den gældende toldsats, eller således, at der er aftalt et som regel lavt loft over forhøjelser af den gældende sats. Det gælder altså her ligesom i forholdet til OEEC, at vi ville inklade os på omgælder, som vi selv er de mest interesserede i ikke bliver bragt til anvendelse af lande, der deltager i det internationale samarbejde om frigørelse af handelen.

En deponeringsordning virker i realiteten som told og dermed som toldforhøjelse. Dette er også rigtigt, for så vidt angår den importbegrænsende og prisfordyrende virkning. Det rentetab, der løber på, må naturligvis indregnes i varernes pris. Det må betales af køberne. Den beskyttelsesvirkning, der følger med toldforhøjelser, gør sig også gældende, hvis man tager sin tilflugt til en deponeringsordning. Virkningerne er i så henseende i øvrigt også praktisk taget de samme som ved en skærpelse af den direkte regulering af importen.

Der vil naturligvis opstå en tendens til, at dansk produktion vil overtage leverancerne af de som følge af deponeringsordningens indførelse fordyrede udenlandske varer. Det siger sig selv, at en sådan for-